

Dvæstor yttrede sig under 14de Mai 1834 for Consistorium derhen, at den Afgift, der hidtil var svaret af disse Lodder, var for lav, og at det var ønskeligt for Universitetet, at disse Jorder drives, som forhen for Størstedelen har været Tilfældet, i Forbindelse med andre Eiendomme; og ei gjøres til særegne Arvefæstestæder, hvorpaa Bygninger skulde opføres, og en Familie senere underholdes, og han tilføiede, at den ved kgl. Resolution foreskrevne Plan for Benyttelsen af Jordegodsfer ved Bortarvefæstning mod planmæssig Afgift, formeentligen ikke kunde være til Hinder for Tværkøttelsen heraf, da Planen kun omtaler Gaarde og Huse, og ei saadanne særlige ubebyggede Jorder. Han meente derfor, at de burde overdrages i Livsfæste mod passende Indfæstning og rimelig aarlig Afgift, hvilket Universitets-Directionen under 7de Juni 1834 bifaldt, saaledes at den fremtidige aarlige Afgift af en heel Tjering skulde fastsættes til 4 Tdr. Rug, 4 Tdr. Byg og 4 Tdr. Havre.

Da Anders Sørensen under 24de Marts

1846 af Dvæsturen blev indstillet til Fæste mod denne Afgift, svarede Directionen den 7de April s. A.: at Afgiften nu, som Følge af de høje Priser paa Landeiendomme, fandtes uforholdsmæssig ringe, og den forlangte derfor Betænkning, om der ikke maatte være Anledning til nu at betinge en højere Afgift, eller, saafremt samme ei maatte kunne erholdes eller ansees for tilraadelig, om der da ei kunde være god Tøie til at søge Jorderne bortleiede paa bedre Vilkaar. Efter at Dvæsturen den 30te April 1846 havde afgivet denne Erklæring, resolverede Directionen den 9de Mai næstefter, at Anders Sørensen tilsiges Fæste mod en aarlig Afgift af 6 Tdr. af hver af de 3 Kornsorter, Rug, Byg og Havre, men at den første fæsteledig blivende Tjering, saafremt der ikke maatte være særdeles Omstændigheder, som tale for at overlade den afdøde Fæsters Familie Lodden paa moderatere Vilkaar, skal stilles til Bortforpagtning ved Auction, for at det kan vise sig, hvilken Afgift der af disse Jorder kan opnaaes.